

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 8-30
Pol leta . . . „ 8-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Kačičeva slavnost v Zagrebu.

Prelepe slavnostne dni praznoval je kraljevski Zagreb, ko se je v njegovi sredini odkril spomenik pesnika Milovana Kačiča, kateremu je rodna zemlja Dalmacija že lani postavila dostojen spomenik v Makarski. Zdaj je tudi prestolnica hrvatska storila narodno svojo dolžnost, pred očmi bratov iz kršne Dalmacije padel je zastor s spomenika, katerega je dvignilo glavno mesto nesmrtnemu ljudskemu pesniku.

Kačiča je v mnogem primerjati našemu Vodniku, bodisi po stanu svojem, bodisi po dobi v kateri je živel in budil narod svoj in po zadržaji njegovih pesmij. Da je narod hrvatski vedel ceniti važnost njegovo, kaže najbolje to, da se mu v kratki dobi že stavlja drugi spomenik.

Slavnost sama vršila se je prav velikansko in se posebno poudarja od vseh strani, da je bil najradostnejši moment ta, da so se udeležile vse stranke in vsi stališi, da so se vsi složno našli skupaj pri narodno kulturni slavnosti, katera ima veliko važnost in velik pomen tudi v političnem oziru. Došli so bratje iz Dalmacije, iz one zapuščene

dežele, ki po imenu sicer pripada trojedni kraljevini, od katere pa jo loči stena dualizma. Došli so, da vidijo ono obljubljeno deželo, za katero hrepene, da se radujejo napredka mesta, katero je poklicano, da postane prestolnica zedinjene domovine. Dalmacija je sicer po imenu integrujoč del trojedne kraljevine hrvatske, ban nosi v svojem naslovu tudi njeno ime, a faktično loči jo dualizem od skupne domovine, kakor loči druge dežele, v katerih prebiva velika večina naroda hrvatskega, kakor na pr. v Istri, katera se je v zadnji dobi po požrtovalnem delovanju posamičnih domoljubov povzdignila tako krepko, da v narodnem oziru že davno ne zasluži več nekdanjega priimka tužna Istra.

Istotako, kakor loči nas Slovence, najbližje brate Hrvatov, nesrečna politična uprava od naravnih svojih sosedov, v katerih bi imeli močno zaslonbo, tako loči celo rodne sinove jedne in iste starodavne kraljevine v dve strogo ločeni polovici. A kakor je lani k slavnosti v Makarski poslala Hrvatska najodličnejše svoje sinove, da posvedočijo pred svetom skupnost Hrvatske in Dalmacije, tako je letos iz Dalmacije prišlo nad 300 odličnih hrvatskih domoljubov in domoljubkinj, da zopet potrdijo to resnico.

Velikansk, ginljiv je bil vsprejem, katerega je priredilo občinstvo Zagrebsko milim svojim gostom; videle so se solze radosti v marsikaterem očesu. Na tisoče naroda vrvelo je po vseh ulicah, vse je bilo le jedne misli, bil je srečen dan narodne sloge, ko se je pozabilo na vsa nasprotstva pojedinih strank, vsak čutil se je samo Hrvata, vse naudajala je le jedna želja: Misel zedinjenja. To idejo poudarjal je posebno jasno in vsem iz srca govoreč načelnik Zagreba, mestni župan dr. Amruš, ponavljala sta jo pozneje dr. Brestyanski v streljani pri banketu in g. Vukotinovič v razstavi.

Spomenik na obalah sinje Adrije v Makarski in te dni odkriti v Zagrebu, kažeta, da povsod vlada le jeden duh. Jedinstvo je do zdaj le duševno, ali odločna volja naroda privedla ga bode tudi do političnega jedinstva. Misel združenja Dalmacije s Hrvatsko storila je z lepo slavnostjo teh dni zopet velik in važen korak naprej do svojega končnega uresničenja. Lepa složnost, ki se je po-

kazala glede toliko važnega uprašanja, bode imela najbolji upliv na končno zmago te ideje.

Slavnost v Zagrebu, tako dična udeležba v tolikem številu došlih domoljubov hrvatskih iz Dalmacije, je vesela in spodbudna prikazen za vsacega domoljuba, ona je sijajen dokaz, da narod pač more spati nekaj časa, a dokler je še živa duša v njem, ne umerje, ne pogine. Koliko je še temu, ko je ves svet mislil, da Dalmacija je italijanska ali vsaj poitalijancena zemlja, po kateri je željno gledal nasitljivi sosed preko morja. In kako se nam kaže danes ta zemlja? Slavnost v Makarski lansko leto in letošnja v Zagrebu je najsijajnejši odgovor na to uprašanje.

Kar so tam dosegli pojedini domoljubi, katerih imena ostanejo z zlatimi črkami neizbrisljivo zapisana v zgodovini svoje domovine, to zgodi se lahko tudi drugod, dogaja se deloma že v Istri, katera ustaja iz smrtnega spanja, dogaja se v našem Primorju, kjer se vzbuja vedno bolj in bolj narodna slovenska zaveat. Seveda bi tem deželam bilo treba one krepke podpore in moralčne zaslonbe, katero je Dalmacija imela v svojem Rodiču in kmalo bi bilo vse drugače.

Pred 30 leti je bilo še vse mrtvo v Dalmaciji, dozdevala se je kakor nedosegljiv idejal misel, da se Dalmacija more preporoditi v narodnem duhu. Danes je to gotova resnica, katere ne bode z lepa več mogla uničiti katera sila na svetu. Da se je v Zagrebu oficijelni in neoficijelni svet složno udeležil slavnosti, da je ban hrvatski sam kot prva oseba v deželi odkril spomenik, kaže, da v tem uprašnji ni razločka mej Hrvatim, da prvi dostojanstvenik v Hrvatski, akopram v službi Ogerske skupne države, čuti ali mora čutiti isto, kar čuti poslednji zavedni mož iz naroda.

In v tem oziru pokazala se je velika razlika mej lansko slavnostjo v Makarski in letošnjo v Zagrebu. Znano je, koliko težav je bilo premagati, predno se je slavnost v Makarski mogla dovršiti in da je kmalu potem prvi dostojanstvenik zapustil svoje mesto. Jeli bilo opravičeno mnenje onih, ki so hoteli videti zvezo mej njegovo naklonjenostjo proti slavnosti in njegovim odstopom, je težko določiti.

LISTEK.

Sodček.

(Francoški spisal Guy de Maupassant, poslovenil N. R.)

Šikó, krčmar Egreviljski, ustavil je svoj voz pred hišo stare Marjete. Imel je kacihi štirideset let, bil rudeč, okrogel in debel, pravi zavihanec. Mnogi so mislili o njem, da ni odkritosrčen.

Pri vratih privezal je svojega konja in šel v hišo. Posestvo stare Marjete, po katerem je že dolgo hrepel, tikalo se je njegovega. Najmanje dvajsetkrat je bil že skušal dobiti to posestvo, a starka bila je trdovratna.

„Tu sem rojena, tu hočem umreti,“ bil je njen navadni odgovor.

Našel jo je pred durmi, lupila je krompir. S svojimi dvainšedesetimi leti bila je suha, koščena in grbasta, a čvrsta kot mlada deklica. Šikó potrkal jej je prijazno na hrbet in se usedel poleg nje na klop.

„No, mamka, kako je? Še vedno zdravi?“

„No, no, že gre — in Vi, gospod Prosper?“

„Vsak ima svoje bolečine, sicer pa vse še dosti dobro.“

„Tem bolje!“ Več ni rekla nič.

Šikó gledal jo je, kako dela. Njeni strpnosti prsti, ki so bili trdi, kakor račje škarnice, pobirali so rujavi krompir iz jerbasa, hitro obračala je sad in v dolgih trakih belila oblice krompirja, ki ga je v drugi roki držala. In ko so krompirji bili lepo obeljeni, pometala jih je v skledo v vodo. Tri predrzne košiče prišle so polagoma do njenega predpasnika, kljuvale oblice in z dobljenim plenom v kljunu hitro ubežale.

Šikó bil je v zadregi, bojazljiv, videlo se je, da ima nekaj na jeziku, kar si ni upal izreči. Naposled se osrči:

„Povejte mi mati Marjeta . . .“

„Kaj bi radi?“

„Ali mi svojega posestva še vedno nečete prodati?“

„Kaj še! Ne mislite na to. Povedala sem Vam že in povedala in s tem konec!“

„Nu — jaz vem način, po katerem bi bilo obema pomagano.“

„In ta bi bil?“

„Poslušajte! Vi mi posestvo prodaste in je vender obdržite. Vi me ne umejete? Čujte mojo ponudbo.“

Starka prenehala je z delom in uprla svoje oči izpod nagubančenega čela v gosta. Ta pa je nadaljeval:

„Da govorim jasneje. Jaz Vam dajem na mesec sto in petdeset frankov. Pomislite: vsak mesec prinesem Vam s tem svojim vozom trideset zlatov po pet frankov in vender ostane vse pri starem, popolnoma pri starem. Vi živite v svoji hišici, jaz Vas ne nadlegujem več, Vi mi niste nič dolžni, Vi jemljete le moj denar. Ali razumete?“

Pogledal jej je veselega lica v obraz.

Starka gledala je nezaupno, kakor da sluti past. Potem pa je uprašala:

„Toliko je za me gotovo, a kje ste pa Vi? Saj s tem mojega posestva še nemate.“

On je odvrnil:

„Za to se ne brigajte. Vi ostanete tukaj, dokler Vam ljubi Bog življenje pusti. Vi ste na svoji lastnini. Vender pa mi pri notarji podpišete pisemce, da je po Vaši smrti vse to moje. Saj nimate otrok, le nečake, katerih ne marate. Ali Vam je prav? Vi obdržite svoje posestvo vse svoje žive dni, jaz pa plačujem. To je za Vas le dobiček.“

Starka bila je presenečena, vznemirjena, naravnost pa vender ni hotela reči, da ne. Odgovorila je:

Slavnost Zagrebška pokazala nam je zopet, da ideja skupnosti južnega slovanstva napreduje, pokazala je, da bratje jedne in iste majke se bližajo vedno bolj drug drugemu, spoznavajo se vedno bolje in zavedajo svoje skupnosti. V kratkem po- hiteli bomo tudi mi Slovenci v Zagreb, da po- kažemo, da tudi nas noudaja zavest, da smo bratje najbližjim svojim sosedom, da, kar ločijo začasno politične upravne meje, to združuje zavest narodne skupnosti, da, kar loči gola, pusta formalnost, to združuje iskrena ljubezen brata proti bratu. Utrdila se bode vzajemnost slovensko-hrvatska, kakor se je utrdila pri slavnosti Kačičevi ideja, da so vsi deli hrvatske domovine le jedno samo telo, katero mora prej ali slej postati tudi dejansko istinito, kakor obstaja zdaj še le samo po imenu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. avgusta.

Politični pomen Kačičeve slavnosti

Nemškimi listom ni nikakor po godi, da se je pri Kačičevi slavnosti od vseh strani tako odločno poudarjala celokupnost Hrvatske, s katero bi morala biti spojena tudi Dalmacija. Na dolgo razpravljajo to uprašanje, ki je prav za prav le upra- šanje časa, kajti dub časa razsvetljuje narode in kar je jedno telo, mora se konečno združiti, naj bode to vseč nasprotnikom ali ne.

Rusi in češka razstava.

Poljski listi poročajo, da se je od češke strani namignilo Rusom, naj korporativne izlete svoje k razstavi v Prago odlože do oktobra, ker bi sicer cesar ne obiskal razstave. Jeli na tem kaj resnice, ne vemo, ker o tacih zadevah baš poljski listi neso zanesljivi.

Reforma davkov.

To važno uprašanje utegne se zopet zavleči, ako se ne bode kdo izmed poslancev oglašil ener- gično v bodočem zasedanju državnega zbora. Finančni minister hoče načrte, katere je izdelal še Dunajevski, porabiti kot podlago za bodočo reformo direktnih davkov in se bodo v to svrhu temeljito pregledali. Vender pa je dvomljivo, se li bodo že to leto pred- ložili parlamentu, ker je minister, ki se sam ude- ležuje tega pregledavanja, obložen z drugimi deli, ki morda pridejo še prej na vrsto. Sicer pa finančni minister baje ne namerava povekšati dohodkov iz direktnih davkov, nego hoče samo nekako zravhati obstoječe davke z sedanjimi razmerami. Morda se bodo pa posamični oddelki spremenili že poprej nego pride na vrsto splošna reforma.

Rusija in bosenski bataljoni.

V Belemgradu je razširjena vest, da bode Ru- sija poslala vsem vlastim noto, v kateri bode po- udarjala, da je uvrščenje bosenskih batalijonov v avstrijsko vojsko v protislovju članu 25. Ber- linske pogodbe. — Radikalni listi srbski zahte- vajo vedno burnejše priklapljenje Bosne in Hercego- vine k Srbiji, potem bode pripadla stara Srbija sama ob sebi.

Vnanje države.

Iz Bolgarije.

V Sofiji našla je policija vsled ovadbe na vrtu Saravove hiše zakopanih več zabojev dinamita in 260 revolverjev. Vsled tega bilo je več oseb za- prti. Te dni pa je policija zaplenila v Burgasu v luki 32 zabojev orožja in 3 zaboje proklamacij, ki so bile naznačene kot sladkor v koscih. Špediterja, ki je prevzel pošiljatev teh zabojev, so zaprli. Vsi ti dogodki kažejo jasno, da razmere v Bolgariji neso nikakor kako mirne, kakor bi se to rado dokazalo pred svetom.

„Nič ne rečem. Si hočem prej premisliti. Pri- dite drugi teden, potem dobite odgovor.“

Mati Marjeta ostala je zamišljena. Prihodnjo noč ni spala. Štiri dni bila je v najhujši neodloč- nosti. Zdelo se jej je, da pri tej kupčiji ni vse v redu, toda misel na poldrugsto frankov v zlatu — vsak mesec — na lepi, cvenkajoči denar, ki bi ji kakor z nebes padal v predpasnik — ta misel ji ni dala miru.

Naposled ide k notarju in mu razloži slučaj. Notar jej je svetoval, naj vsprejme Šikótovo po- nudbo. Le mesto trideset zlatov po pet frankov za- hteva naj jih petdeset, ker je njeno posestvo naj- manje šestdeset tisoč frankov vredno.

„Če živite še petnajst let,“ rekel je notar, „plačal bode za posestvo šele 45.000 frankov.“

Starka se je kar tresla, kadar je mislila na petdeset zlatov po pet frankov, a upala si še vedno ni, bala se je tisoč zased, tisoč skritih sleparij. Ostala je do večera, imela neštevilnih uprašanj, a se vender ni mogla odločiti. Naposled naprosi no- tarja, naj napravi pismo. Potem vrnila se je domov, kakor da je vinjena. (Dalje prih.)

Francija in Rusija.

Po poročilih Berolinske „Nationalzeitung“ se sicer mej Francijo in Rusijo ni sklenila formalna zveza, vender pa se v diplomatičnih pismenih ob- čevanjih dosegla popolna jedinstvo obeh vlad gledé razsojevanja mejnarodnega položaja in se je od obeh strani konstatovala volja, da se s skupnim postopa- njem v vseh uprašanjih popravi evropsko ravnotežje, katero moti trojna zveza. Formalna zveza pa se bode tako sklenila, da bi ne jamčila samo status quo, nego tudi dovolila spremembo sedanjega stanja, če bi to zahtevale pravice in interesi obeh držav. Dalje pravi „Nat. Ztg.“, da je francoska vojska nemški najmanj istoredna. Vender ni nobene vojne nevarnosti.

Praska mej Italijani in Abesinci.

Iz Masave se poroča, da je četa Abesincev prekorčila italijansko ozemlje in udrla do Magalla, kjer je zadel na italijansko vojsko. Sedem Italijanov je mrtvih, 20 pa ranjenih.

Portugalske denarne zadrege.

Pomankanje zlata in srebra v Portugalu je vedno bolj čutno in upliva na promet, ki zastaja popolnoma. Draginja živil postaja vedno večja in je nastala že prava beda mej ubožnejim prebivalstvom. Vlada in magistrati večjih mest skušajo posredovati, kolikor mogoče. Vsem nezgodam pridružila se bode še slaba letina.

Novodobna sužnost v Braziliji.

Odkar se je odpravila v Braziliji sužnost črn- cev, stopili so na mesto poslednjih nesrečnežev, ka- tere so laskava in goljufiva poročila brezvestnih agentov zvalili v to deželo. Z neko družbo sklenila se je še pod bivšim cesarjem Dom Pedrom pogodba za dobavo 750.000 evropskih naseljencev. Za vsa- cega naseljence dobila je družba 160 frankov. Ker je družba imela pri tem lep dobiček, začela je člo- veški lov v velikem štilu. Posebno se je obrnila na poljsko prebivalstvo na Ruskem, odkoder se je nad 100.000 ljudi izvabilo v jednom letu v Brazilijo. Tam se je godilo tem nesrečnežem jako hudo, še slabše nego nekdanjim črnim sužnjem. Bili so pravi robi, ki so dobivali le slabo brano, a tem večkrat skušali bič neusmiljenih nadzornikov. Zolta mrzlca pobrala je skoro četrtino teh nesrečnežev in le red- kim posrečilo se je, da so se vrnili s pomočjo ruske vlade v domovino. Popis grozovitih teh odnošajev vzbudil je celo v Braziliji splošno pozornost in pri- čela se je agitacija, ki ima namen prisiliti vlado, da razveljavi to nemoralno pogodbo. Na čelu tega gibanja je senator Gomensoro. Mej tem pa dohajajo vedno nove žrtve in posebno iz Švedske se izseljuje mnogo nesrečnežev v Brazilijo.

Dopisi.

Pri Sv. Lambertu 26. avgusta. [Izv. dop.]

Prosim, gospod urednik, blagovolite objaviti, da nisem pisal jaz onega dopisa iz Zagorja, v katerem se je pisalo o čast. g. župniku J. Grossu, radi česar je bil tudi „Slov. Narod“ zaplenjen.*)

Neki slavni klevetnik v Zagorji sodi zopet mene piscem onega dopisa in nadejati se smem, da me je že ali pa me bode ovadil za hrbtom na pri- stojnem mestu, kajti neutrudno me „pribija na Št. Lambert“ po gostilnah Zagorskih in okoliških ter pri gospodih, odločujočih usodo. Odkar se je porodil v Zagorji „Sokol“, mirovati ne more „jedini ta Slovenec“ Zagorski. Opojimi pijačami oživah- njemo domišljijo, laži, klevete, vse to uporablja v dosego maločastnih svojih namenov. Teši me, da narodnega dvigljenja v Zagorji zatrl ne bode. Sicer pa za moža, čegar največji ideal je pečeni puran na krožniku, nimam besede. Povadilsja kuvšin po vodu hoditi, tam emu i golovu slomiti.

Župnik Berce.

Iz kamniške okolice 25. avgusta. [Izv. dop.] Z neba je lilo v potocih, grmelo in treskalo je mah na mah, lokomotiva na kamniški progi je menda samega strahu naredila negraciozen salto- mortale in okolu Trbiža so plavale hiše in mostiči, nalik žabja jajca po kalni luži, ko smo se odprav- ljali na občedijsko veselico. Gospod urednik, bilo je zares obupati nad kakim uspehom in odkrito sem miloval dijake, kojim je obetalo vreme velik deficit. Zatvornice so bile tudi tedaj še na stečaj odprte, ko smo korakali v dolgi vrsti gori „na Žale“ k sv. maši: dijaki spredaj, veteranci z godbo pa zadej. Vender je čvrsto pel ondu dijaški osmospev L. Belarjevo mašo, kot bi hotel preprositi nemilo nebo, da dodeli zmago dobrodejnemu solcu in pre- podi sovražne oblake. Tudi pri obedu v salonu pri Fišerji je navzlic trdovratnemu dežju vladalo v družbi (do 90 ljudi) neka nerazumna veselost in zopet in zopet so se dvigale kipeče čaše, češ: vre-

*) Resnici na ljubo potrjujemo, da gospod župnik Berce omenjenega dopisa ni niti pisal niti nam poslal. Sicer pa nima nihče pravice, zadirati se vanj, ker je bil dopis zaplenjen. Uredništvo.

mena se dijakom morajo zjasniti! Zlasti je navzočni deželni poslanec g. Ivan Hribar dajal nam pogum, rekoč: tudi sedanje politično obzorje je temno po- oblačeno, a upajmo, da solnce sprave razžene zopet viharne megle ter kmalu ljubko posije na Sloven- sko, katero še vedno tako mladeniško ljubim, kot vi, vrli dijaki! — V dvorani je nastala sedaj mej petjem zborov in čveterospevov tolika veselost, da se je celo nebo namuznilo in se nam prijazno na- smehljalo. Mej solničnim sijem hiteli smo čakati na kolodvor novih gostov. Tija so prišli tudi g. župan Močnik, ki nas je povsodi spremljal, gosp. Ivan Hribar, gg. Liraši, mnogo gospej in gospic ter truma dijakov. S krepkim „Živeli!“ smo pozdravili mnogobrojne došlece in z vojaško godbo na čelu smo korakali skozi ulice, po katerih so vibrle po- nosne trobojnice. — Ob 5. uri razvila se je na vrtu „pri Krištofu“ mej čilim popevanjem, igranjem godbe in čudovito dovršeno telovadbo, lepa vrtna zabava. Mej telovadci, oblečenimi vseskozi sivo, ki so se splošno odlikovali v najvratolomnejših vajah, ome- niti moram posebno predtelovadca osmošolca V. Mur- nika in sedmošolca J. Poženela, ki sta pri vsa- kem nastopu vzbujala burno odobravanje. Zares, gimn. telovadbeni učitelj g. Brunet mora biti po- nosen na svoje izborne učence! — Okolu osmih šli smo v čitalnično dvorano, ki je bila v hipu do zadnjega kotička prenapolnjena. Vsa Kamniška inte- ligenca in mnogo tujcev se je zbralo ondu: omenim samo vrlega narodnjaka g. I. Hribarja, g. Moč- nika, g. Zbašnika, slovensko pisateljico gđc. Márico Lavrinšek, naše mlade pesnike: Ste- borja, Bistrana in Claususa i. t. d. — Po slavnostni ouverturi je nastopil g. F. Sabec ter se pokazal vrlega govornika. Zatem se je pela himna „Dijaška“, ki, dasi večkrat že čuta, slušalcu vender vedno ugaja, zlasti oni krasni tenor-samo- spev, kojega je g. Alb. Roosa izvrstno prednašal. Ko je odavirala vojaška godba mičen potpourri „Hrvatski dom“, krasnoslovil je hrvatski abiturijent g. Stj. Radić Gregorčičevo „Kmetski hiši“ zares izborni in frenetični vskliki: „Živio Hrvat!“ doneli so dolgo po dvorani. Po krasni Foersterjevi kom- poziciji „Pobratimija“, pri kateri smo občudovali osobito poln, zvočen bariton abiturijenta gosp. D. Schrautzerja, sledil je nov petospev Nedvedov „Lahko noč!“, pri katerem je zopet prekraani ba- riton omenjenega abiturijenta čaral navzočno občin- stvo, da se je moral zastor zopet in zopet dvigati. — Kot zadnja točka vseskozi dovršenega koncerta predstavljal se je Prešernov uprizorjen „Krst pri Savici“. Reči moram, da mi je kratka ta igra s svojimi klasičnimi prizori neizrecno ugajala; zdelo se mi je, da govori iz vsacega stiha veliki dub Pre- šernov. Izvrstno je igrala krasno svečenico Bogo- milo gospa Borštnik-Zvonarjeva, ki je bila v veleukusnem novem kostumu zares božanstveno divna. Popolnoma ugodil je svoji ulogi Črtomir, abiturijent g. Finžgar, istotako abiturijent gosp. Gubelj kot pesnik. Nič manj ne smem pohvaliti častitljivega duhovnika, g. M. Zarnika in ribiča, g. J. Hribarja. Igralo se je lepo in utis na ob- činstvo bil je velik. Gospa Borštnik-Zvonarjeva je bila tudi odlikovana s krasnim šopkom. — Konečno se je moralo ugoditi boginji plesu in to se je sto- rilo korenito, zakaj plesalo se je marno v sicer pre- majhni dvorani do jutra. — Tako se je zaključila veselica dostojno, spomin na doživlele lepe trenutke pa ostane mnogokomu neizbrisen! —

Iz Kranjske gore 26. avgusta. [Izv. dop.]

V dopolnitev telegrama iz Kranjske gore izvolite gospod urednik še sledeče vrstice v Vaš cenjeni list o omenjeni „katastrofi“ vsprejeti.

Akopram je celo poletje skoro neprestano deževalo, ni bila sila tako nemila, kakor v soboto, 22. t. m. na večer okolu 9. ure, ko je nastala prava huda ura in se je dež s tako silo razlival na okolico, da je bila groza. Blisk za bliskom, grom za gromom, tresk na tresk — oj grozovito! Ljud- stvo je s strahom pričakovalo, kaj pride. Podko- renom je potok „Krotnik“ v malo urah tako na- rastel, da je most, držeč čez cesarsko cesto, v hipu odnesel. Hiše pod bregom ob tem potoku so bile v veliki nevarnosti. Žené so upile, možje na prste zvižgali, otroci jokali, prašiči cvilili, krave mukale — podobno bilo je sodnemu dnevu. Ko so videli, da se ni ogromni nevarnosti uganiti, jeli so, kar se je v naglici dalo storiti, nositi iz hiš orodje in izganjati živino iz hlevov. Neprestano so gradili, da bi voda ne drla v hiše — a zaman. Podrla se je jedna hiša in jeden hlev; vsi hišni in drugi pro-

stori so se z vodo napolnili. K sreči ni zabeležiti nobene človeške žrtve. Samo dva prašiča sta poginila. Drugi potok „Suhelj“ je razrušil blev, prodrl skozi mlin, ter ga zasul; rake, držeče na žago, je odtrgal in žago ugonobil. V nedeljo je brez prenehajanja bliskalo in treskalo; neprestani naliv do 5. ure popoldne. Vsled brzotavke došla nam je pomoč. Gospod c. kr. glavar Kaltenegger z inženjerjem kranjsko-obrtnega društva in s 40 kaznjenci dospel je ob 6. uri na večer Podkoren. Oddelek 20 mož odšel je v Rateče, kjer je bila nevarnost tudi velika. Drugi oddelek je neprestano svoje moči daroval do ranega jutra. Ker je nevihta podelila in pomoč bila izdatna, je bilo mogoče daljni nesreči staviti meje. V Kranjski gori je Sava po polji prouzročila mnogo škode ter je na več krajih s peskom, do metra visoko zasula. Odtrgala je del zidanega hleva in žago, odnesla blizu 1 oral zemlje z vsemi pridelki. „Pišenca“, dasiravno je zelo narastla, ni napravila tolike škode, nego Sava. Posnela je nekaj vrtov in vodovod tako razrušila, da bomo prebivalci več časa brez dobre pitne vode. Ko nam je v ponedeljek zopet prijazno solnce posijale, bili smo osvobodjeni daljnih nezgod. Vsa škoda, katero so napravile vode, ceni se blizu na 40.000 gld. — č.

Domače stvari.

— (Vspored priхода cesarja v Celje) dne 30. avgusta je naslednji: Cesar prepelje se ob 7. uri zjutraj na Celjski kolodvor, kjer ga pozdravi župan na čelu mestnega zastopa. Potem se pelje cesar v svoje stanovanje v poslopji okrajnega glavarstva. — Po tibi maši v podružni cerkvi Marije Device poklanjali se bodo cesarju: 1. Celjska duhovščina. 2. V Celji bivajoči c. in kr. dvorni dostojanstveniki. 3. Načelniki krajnih uradov in predsednik notarske komore. 4. Župan in mestni zastop. 5. Načelnik in odborniki okrajnega zastopa. 6. Zastop „Rdečega križa“ in drugih zavodov. — Cesar potem obišče novo deželno bolnico, opatijsko in župnijsko cerkev, krajni muzej in ljudsko veselico v mestnem parku. — Potem bode dvorni obed, po katerem si cesar ogleda razsvetljavo mesta. Ko se cesar vrne v svoje stanovanje, bode baklada in podoknica. — V ponedeljek in torek bode cesar pri vojaških vajah, v torek zvečer pa se odpelje iz Celja.

— (Nadvojvoda Rainer) pripeljal se je včeraj zvečer v Postojno, kjer bode danes, jutri in v nedeljo ogledaval ondu zbrane deželne brambovce, potem pa se odpeljal k vojaškim vajam pri Celji.

— (Mej Ratečami in Trbižem) so vse ovire na železniški progi odstranili in se je včeraj promet zopet pričel.

— (Škode vsled vojaških vaj) pri Celji se bodo nemudoma poravnale. Za vsakim vojaškim oddelkom bode hodil častnik z belo zastavico in na lici mesta poplačeval storjeno škodo. Kdor bi se ž njim ne mogel sporazumeti, naj se v 48 urah oglasi pri svojem županu, ki bode potem pritožbo odposlal na okrajno glavarstvo.

— (Dijaško veselico) z deklamacijami in predstavo dr. Vošnjakove igre „Svoji k svojim“ prirede v Cerkljah tamošnji dijaki v nedeljo dne 30. t. m. ob osmih zvečer na dvorišti pri Hribarjevih.

— (Iz Kamnika:) Radi neugodnega vremena preteklo nedeljo je vojaško veteransko društvo v Kamniku prelozilo tombolo na prihodnjo nedeljo to je 30. avgusta.

— (Birna v gornjegrajski dekaniji) bode: Dne 6. septembra v Mozirji, 7. v Nazaretu, 8. na Rečici, 9. v Gornjem gradu, 10. pri sv. Frančišku, 11. na Ljubnem, 12. v Lučah, 13. v Solčavi.

— (Slovenski dijaki Tržaške okolice) priredé veselico s plesom, tamburanjem, petjem, igro in deklamacijo pod pokroviteljstvom velezasl. drž. in dež. poslanca g. Ivana vit. Nabergoja v korist Prešernovemu spomeniku v nedeljo dne 30. avgusta 1891 v gostilni „pri Ferlugi“ na Greti. Vspored: 1. „Hej Slovani“, udarajo dijaški tamburaši. 2. Govor, govori F. Šmuc. 3. Nedvéd: „Slava Prešernu“, moški zbor. 4. „Srcu“, udarajo dijaški tamburaši. 5. Förster: „Ah ni li zemljica krasna“, mešan zbor. 6. „Ljepa naša domovina“, udarajo dijaški tamburaši. 7. Stritar: „Prešernova oporoka“, deklamacija. 8. A. Leban: „Dijaška“, poje moški zbor. 10. Vilhar: „Vesoljuemu svetu“, sopran-solo. 11. „Hrvatsko narodno Kolo“, udarajo dijaški tamburaši. 12. Fr. Končan: „Oče so rekli,

da le“, burka s petjem v jednom dejanji (godba Razmova). 13. „Vse mine“, udarajo dijaški tamburaši. 14. „Cesarska pesem“, mešan zbor. 15. Prosta zabava in potem ples. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina k veselici 40 kr., k plesu za gospode 1 gld. Sedež I. reda 20 kr., II. reda 10 kr. Z ozirom na blagi namea se radodarnost ne stavijo meje. Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

— (V Halozah) je preteklo nedeljo toča bila trikrat zaporedoma. Tudi Poljčane je zadela in na ajdi in v vinogradih napravila znatno škodo.

— (Toča v Istri) napravila je silno veliko škodo. Najhuje prizadet je okraj Volosko. Iz Veprinca se piše „Naši Slogi“, da je ondu v nedeljo padala tako debela toča, da so štiri zrna tehtala kilogram. Na Veprinški cerkvi razbila je 18 šip. Lovranske senožeti pod Učko bile so bele, kakor da so snegom pokrite.

— (C. in kr. državno vojno ministerstvo) je prosilo trgovsko in obrtniško zbornico, da bi opozorila sposobne in zanesljive male obrtnike na razpis z dne 31. julija 1891. l. zaradi usnjenih oblačilnih in opravnih reči za vojsko, ki se bodo potom malega obrta preskrbele za leto 1892. Po razglasu, objavljenem v našem listu dne 22. avgusta t. l., se namerava četrti del normalne potrebščine priskrbeti po malih obrtnikih. Monturna skladišča v Brnu, Budimpešti, Gradci in Kaiser-Ebersdorfu, potem podružnica monturnega skladišča v Karlsburgu imajo na ogled pripravljene vzorce razpisanih reči in njih podpise. Podjetniki lahko proti plačilu dobodo vzorce in popise od imenovanih monturnih upraviteljev. Da se olajša oddaja, napravile se bodo za obrtnike po krajih, ki so posebno daleč od monturnih skladišč, vzprejemna mesta. Posamezni mali obrtniki lahko dobodo najmanj 500 gld. in največ 1500 gld. vredne partije, da jih priskrbe. Radovoljnim družbam malih obrtnikov se bode oddajalo toliko reči v priskrbo, da dobode vsak ud po jedno partijo, vredno 500 do 1500 gld. Ponudbe morajo najpozneje do 30. dne novembra meseca 1891. leta ob 12. uri opoldne doiti do c. in kr. državnega vojnega ministerstva. Priskrbeti bode črevljev, škorenj, huzarskih čizem, različnih jermenov, torb, vajeitov itd. Razglas, ponudbeni obrazci, število razpisanih reči in sedaj za konsorcije veljavne cene so na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani in se tudi dopošljejo na željo.

— (Razpisani) sta na veliki realci v Ljubljani s početkom prihodnjega šolskega leta 1891/92 mesti suplentov za francoski in nemški jezik in za slovenščino v zvezi z geografijo in zgodovino.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Išl 28. avgusta. Njegovo Velečastvo podarilo 2000 gld. za one prebivalce v radovljiškem okraji, ki so po povodnji bili poškodovani.

Dunaj 28. avgusta. Napovedana brošura o vojaških potrebščinah ima naslednje konkretne predloge: Število častnikov v mirni dobi se pomnoži za 105 štabnih častnikov, 105 stotnikov, 1800 poročnikov, tako da bi bili v mirni dobi trije „subalterni častniki“ pri vsaki kompaniji. Premije za podčastnike se imajo pomnožiti, sedanje prezenčno število se ima znižati na 100 mož pri vsaki kompaniji. Pri konjici se ima pomnožiti število častnikov po poklici. Artilerija se ima pomnožiti za 14 častnikov, 2604 mož, 980 konj in 84 kanonov. Treba primernih naredeb, da se zagotovi oskrbovanje vojakov v vojni.

Dunaj 28. avgusta. V ožjem spremstvu cesarja avstrijskega za vse manevre sta vojaška atašeja Nemčije in Italije, Deines in Brusatti.

Beligrad 27. avgusta. Pri Črnogorcih, naseljenih v okraji Toplica, bilo je več slučajev upora proti oblastvom. Minister notranjih zadev vsprejel danes deputacijo naseljencev in poslušal njih pritožbe. Zaukazal je preiskavo. Kakor se čuje iz zanesljivega vira, dal je finančni minister ostavko. Po povratku regentov se bode o tem odločilo. Za sedaj nastopil je finančni minister Vučić daljši dopust.

Peterburg 27. avgusta. Ruski minister vnanjih zadev pl. Giers, pojde za dva meseca na dopust. V kacic štirinajstih dneh namerava odpotovati v severno Italijo, kjer bode večinoma užival svoj dopust.

Pariz 27. avgusta. Telegram guvernerja na otoku Martinique pravi, da se škoda, ki jo je prouzročil orkan, niti preračunati ne more. Ne le celi trgi so razdejani, marveč tudi skoro vsi pridelki uničeni.

London 27. avgusta. Po poročilu v „Daily News“ je predsednik Balmaceda brzojavil čilskemu poslaniku, da je zmaga nad ustaši popolna. Telegram dostavlja, da bode zmagovalac polastil se tudi Bolivije, ki je ustasem pomagala.

Buenos Ayres 27. avgusta. Tukajšnje čilsko poslanstvo dobilo je telegram, da je predsednik Balmaceda ustaše včeraj popolnoma porazil. Ustaši so se udali.

Novi Jork 27. avgusta. Blizu Shatevillea v severni Korolini ponesrečil na mostu železniški vlak. Veliko oseb mrtvih. Doslej našli 36 mrličev.

Razne vesti.

* (Ekumenski patrijarh Dionisij V.) umrl je v Carigradu. Pokojnik bil je ljubljenec porte, ker je l. 1860. in naprej pri ustanku na Kreti kot škof bil na strani Turkov. Navzlic svojim uspehom v razporu patrijarhata s porto ni užival simpatij grške duhovščine in posvetnjakov. V rusko-turški vojski delal je kot nadškof v Drinopolji proti Rusom, zaradi česar so ga Bolgari napadli na ulici.

* (Bismarck se stara.) Kakor poroča „Saale-Zeitung“, se je Bismarck zelo postaral. Že dva meseca opaža se pri njem pojemanje svežosti duha. Tudi ga zapušča spomin in se kaže velika potreba spanja.

* (Prebivalstvo kraljevine Srbije) se počasi a vender dosledno množi. Kakor je preračunal statistični oddelek trgovskega ministerstva, znaša vsakoletni priraščaj 2-30 odstotkov, tako, da je štela Srbija koncem lanskega leta 2,172 814 prebivalcev. Posebno je napredovalo glavno mesto, ki ima sedaj že 55 000 duš. V primeri z Belim gradom pa so druga mesta precej neznatna, jedini Niš šteje 20.000 prebivalcev. Poleg tega je še šest mest, ki imajo nad 10.000 prebivalcev in sicer: Leskovac 12.146, Kragujevac 11.932, Vranja 11.399, Požarevac 11.140, Šabac 10.555 in Pirot 10.108. Največja mesta se nahajajo torej v jugovzhodnem, novopridobljenem delu kraljevine. Kdor želi natančnejše seznaniti se s to prezanimivo državo, ta naj vzame v roko knjigo: „Karić, Srbija, opis zemlje, naroda i države. Beograd 1889, Državna štamparija“.

* (Most preko Bospora.) V Ildiz-Kiosku v Carigradu se je zbrala posebna komisija za javna dela, da presodi projekt za most preko Bospora iz Carigrada v Skader. Most bi bil 2000 metrov dolg in bi služil za pešce, za konjsko železnico in za železnico, katera bi vezala anatolijske železnice z mejnarodno progo Carigrad - Budimpešta - Dunaj - Paris. Projekt izdelala sta inženjerja Gourrier in Giano, za katerima stoji skupina francoskih in belgijskih kapitalistov. Projekt so že predložili lansko leto, pa dozda še ni bil potrjen. Most bi dobil ime Pont Hamidié.

* (Z okna skočil) je v deželni bolnici v Gradci, na oddelku za bolnike na živcih, 27leten mlad mož iz dobre rodbine. Ko ga je strežajka pustila za trenotek samega, zlezal je na okno in skočil z drugega nadstropja na ulico ter obležal smrtno poškodovan. Prenesli so ga na kirurški oddelek, kjer je kmalu potem umrl.

* (Hudi viharji) razsajali so te dni tudi v gornji Italiji ter v Lombardiji in na Beneškem prouzročili veliko škodo. V raznih krajih preplavile so vode okolico ter je bil deloma ustavljen železniški promet. Na Furlanskem je toča napravila veliko škodo.

* (Umetalen dež.) V Ameriki so iznašli način umetalno narediti dež. V Midlandu v Teksasu je general Dyrenforth naredil prvi poskus, ki se je izvršil prav srečno. Nebo je bilo jasno, da bi za najmanj teden dni nikdo ne bil pričakoval dežja. General spustil je velik balon v zrak in je naredil, da se je razpršil. Napolnjen je bil z kiselcem in vodencem. Razpočil se je kakor bi gromel. A nebo je bilo še vedno jasno. Malo pozneje spustili so v zrak papirnate zmaje na katerih repih je bil dinamit, ki se je razstrelil v zraku. Konečno se je razstrelilo še mnogo dinamita na tleh v okrožji dveh angleških kvadratnih milj. Kmalu se je nebo zatemnelo in začelo je deževati. General hoče nadaljevati svoje poskuse.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovska in obrtniška zbornica.

XI.

XI. Gospod zbornični svetnik Karol Luckmann poroča, da je zbornica Budejeviška prosila, naj bi pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu podpirali nje peticijo, v kateri prosi, da bi ministerstvo obratni pravilnik z dne 10. junija 1874. l. drž. zak. št. 75 tako dopolnilo, da ni všteti nedelj in praznikov, kadar ob njih stoje železniški vozovi na

industrijskih tirih, v najemnini prosti čas za porabo, po katerega preteku se nalagajo zamudne pristojbine. V peticiji se poudarja, da po §. 56 odst. 2 železniškega obratnega pravilnika z dne 10. junija 1874. leta se ob nedeljah in praznikih ne sme vsprejemati navadno tovarno blago niti ne adresatu izročiti. §. 59 tega obratnega pravilnika tudi vleva, da ni všteti nedelj in praznikov v tisto dobo, ki je določena za razkladanje poslanega blaga in odpravljanje na svoj dom.

Iz obeh teh jasnih predpisov je razvidno, da se tisti, ki imajo svoje tire, ne smejo siliti, da bi ob nedeljah in praznikih blago nakladali in razkladali.

Navedena predpisa kažeta, da železniška uprava ni upravičena nalagati zamudnih prostojbin zaradi prekoračenja časa, določenega za razkladanje in nakladanje, kadar se prekorači le nedelja ali praznik.

Ta pristojbina znaša po vseh avstrijskih državah železnicah za vsako uro in za vsak voz 20 ur.

Železniška uprava pa meni, da se omenjeni določili obratnega pravilnika ozirata le na take vozove, ki se rabijo na postajah samih za razkladanje in nakladanje.

Na podlogi te razlage se tudi tisti, ki imajo svoje tire, izključujejo od nedeljskega in prazniškega počitka ter se jim, ako ne rabijo na svojih tirih stoječih in pripravljenih voz ob nedeljah in praznikih, zaradi prekoračenja najemnine prostega časa za porabo, nalagajo pristojbine, ki zlasti po premo-govnikih in cukrarnicah na mesec lahko znašajo tisoč goldinarjev.

Železniška uprava se sklicuje sosebno na to da je po naredbi njegove vzišenosti gospoda trgovinskega ministra z dne 27. maja 1885. leta, št. 53. drž. zak. odst. C al. 6. nakladanje in razkladanje na industrijskih tirih dovoljeno, kadar bi podjetnik vsled nedeljskega počitka imel gmotno škodo zaradi železniške zveze.

To utemeljevanje je popolnoma napačno, kajti vprašanje ni o tem, je li dovoljeno ob nedeljah nakladati in razkladati ali ne, ampak o tem, ima li železniška uprava pravico, z ozirom na §. 56 in 59 obratnega pravilnika podjetnika, ki ima svoj tir s kaznijo siliti, da mora ob nedeljah nakladati in razkladati z voz ki stoje na njegovem tiru.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81-106)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Tukajšnji, preko mej naše dežele sloveči okrožni zdravnik in član c. kr. okrajnega šolskega sveta v Logatci, velečenjeni gospod Julij Mayer, je blagovolil oskrbeti naši šoli nad dvajset goldinarjev vredno zbirko prirodopisnih učil.

Podpisane si šteje v prijetno dolžnost, blagemu šolskemu dobrotniku tem potom za ta izdatni dar v imenu krajnega šolskega sveta in šolske mladine izreči najtoplejšo zahvalo.

Planina, dne 27. avgusta 1891.

Josip Benedek,

nadučitelj in načelnik kraj. šolskega sveta.

Loterijske srečke 26. avgusta.

V Pragi: 15, 48, 69, 37, 47.

Tujci:

27. avgusta.

Pri **Malléi**: Vitez Marschall, Dulong, Guttenberg, Paulin, Kapper z Dunaja. — Terček iz Trsta. — Schlesinger iz Linca. — Vitez pl. Fuchs iz Budimpešte. — Grossmann iz Monakova.

Pri **Slonu**: Bach, Weiss z Dunaja. — Vitez pl. Welschbrun iz Maribora. — Strašek iz Loza. — Globočnik iz Kranja. — Frank iz Budimpešte. — Lemer iz Brna. — Weiss, Schwarz, Milautz iz Gradca. — Hohenberger, Both, Merlo iz Trsta. — Hacker iz Zagreba. — Pl. Mattoni z Reke. — Colombari iz Verone.

Pri **avstrijskem cesarju**: Mencinger iz Bistrice. Pri **bavarskem dvoru**: Wartol iz Gradca. — Ellwanger iz Monakova.

Pri **južnem kolodvoru**: Abeles iz Trsta. — Fokowski iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

27. avgusta: Jakob Tomc, hišni posestnik, 79 let, Cerkvene ulice št. 25, marasmus. — Marija Lebstock, branjčeva vdova, 75 let, Poljanska cesta št. 19, srčna hiba. 28. avgusta: Jurij Prijatelj, delavec, 31 let, Hrenove ulice št. 16, jetika.

V deželni bolnici:

26. avgusta: Santo Trevisan, delavec, 53 let, pneum. 27. avgusta: Jakob Hribar, delavec, 33 let, jetika. — Matevz Levč, gostač, 31 let, pyopneumothorax.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. avg.	7. zjutraj	740.2 mm.	12.8°C	brezv.	megla	
	2. popol.	738.1 mm.	24.1°C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	737.8 mm.	17.0°C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 17.9°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 28. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.40	90.55
Srebrna renta	90.35	90.20
Zlata renta	111.40	110.75
5% marčna renta	102.05	102.10
Akcije narodne banke	1012	1011
Kreditne akcije	272	274
London	117.65	117.55
Srebro	—	—
Napol.	9.36 1/2	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.62	5.60
Neuške marke	57.85	57.80
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	102	95
Ogerska papirna renta 5%	100	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	189
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	148
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	—

Raděinská

natrona in litijona najbogatejša kiselica

Je najboljša zdravilo proti mehurnim dijatezám (proti protinu, grušču in kamenu), proti bolezni na železci, na ledvicah in na mehurju, proti kronični katarji sapnikov, proti zlatej žili in žolte-nici.

Preiskave dr. Garrod-a, Binawanger-ja, Cantani-ja in Ure-ja dokazale so, da ima **ogjenokisel litijon** v sebi največjo raztopno silo proti mehurnim tvorbam in to je uzrok ugodnemu uplivu Raděinske kiselice.

Radějec obljubljen je tudi kot hladilna pijača, ako se zmeša z vinom, s sadnim sokom ali s sladkorjem (Mineralni šampanjec). (278-9)

Založniki v Ljubljani: J. Lininger, M. Kastner, F. Plautz.

Zdravilišče

Radinsko

ima kiselčne in železne kopeli, posebno zdravilne proti protinu, mehurtnim in ženskim boleznim, malokrvnosti, onemoglosti itd. itd.

Prospekte pošilja vodstvo zdravilišča Raděin na Štajerskem.

Obširni popisi se dobé pri W. Braumüller-ju na Dunaji.

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev **100.000** goldinarjev **50.000** goldinarjev

(707-3)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gld.